

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ในประเทศไทย The Causal of Factors Influencing the Effectiveness of the Private Schools in Thailand

นพรัตน์ ศรีสุวรรณ¹ สมคิด สร้อยน้ำ² และ นวัตกรรม หอมสิน³
Nopparat Srisuwan¹, Somkid Soinam² and Nawattakorn Homsin³

Article History

Received : November 15, 2018

Revised : December 13, 2018

Accepted : December 13, 2018

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 2) ศึกษาอิทธิพลทางตรง ทางอ้อม และโดยรวมของปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน จำนวน 420 คน ใช้วิธีการสุ่ม แบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมาตรฐาน ค่าความเบ้ ความโด่ง และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL) ในการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น

ผลการวิจัยพบว่า 1) โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า (Chi-square = 114.65 P-value = 0.337 df = 109 GFI = 0.97 AGFI = 0.9 RMSEA = 0.011 SRMR = 0.018) และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์การพยากรณ์ (R²) ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่นำมาศึกษา พบว่าปัจจัยทุกตัวรวมพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยได้ร้อยละ 88 (R² = 0.88) 2) ปัจจัยทางตรงที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ได้แก่ สมรรถนะโรงเรียน ภาวะผู้นำทางวิชาการ การจัดการเรียนการสอน บรรยากาศโรงเรียน การมีส่วนร่วมของชุมชน ปัจจัยที่ส่งผลทางอ้อม ได้แก่ ภาวะผู้นำทางวิชาการ บรรยากาศโรงเรียน สมรรถนะโรงเรียน ปัจจัยที่มีอิทธิพลรวม ได้แก่ ภาวะผู้นำทางวิชาการ สมรรถนะโรงเรียน การจัดการเรียนการสอน บรรยากาศโรงเรียน การมีส่วนร่วมของชุมชน

คำสำคัญ : ปัจจัยเชิงสาเหตุ ; ประสิทธิผลของโรงเรียน ; โรงเรียนเอกชน

¹ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, Doctoral Student of Education Administration, Faculty of Education, Udon thani Rajabhat University

² รองศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี Associate Professor, Faculty of Education, Udon thani Rajabhat University

³ อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี Lecturer, Faculty of Education, Udon thani Rajabhat University

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to examine the consistency of the model of factors influencing the effectiveness of private schools in Thailand, 2) to investigate direct, indirect and total effects of factors influencing the effectiveness of private schools in Thailand. The samples of study selected by multi-stage sampling were 420 school directors. The research instruments were a questionnaire with Cronbach's alpha coefficients ranging from 0.89-0.96. Data were analyzed for frequency, percentage, mean, standard deviation, Skewness, Kurtosis, Pearson's product moment correlation coefficient. the LISREL software was employed to analyze the causal relationship model

The research findings were summarized as follows: 1) The developed model showed a goodness-of-fit with the empirical data by gaining the following values: $\chi^2 = 114.65$ df = 109 P-value = 0.337 GFI = 0.97 AGFI = 0.9 RMSEA = 0.011 SRMR = 0.018 and CN = 507.32. The R-square of the casual factors influencing the effectiveness of private school in Thailand was at 88 Percent ($R^2 = 0.88$), 2) The factors influencing the effectiveness of private school in Thailand were as the following. The direct effect had five factors: school competency, instructional leadership, learning management, school atmosphere and community participation respectively. The indirect effects were instructional leadership, school atmosphere and school competency. The total effects were instructional leadership, school competency, learning management, school atmosphere and community participation respectively.

Keywords : Causal Factors ; Effectiveness of School ; Private School.

บทนำ

โรงเรียนเอกชนมีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาภายใต้พระราชบัญญัติใหม่ นับได้ว่าเป็นแนวทางใหม่ในการปฏิรูปการจัดการศึกษาเพื่อประสิทธิภาพของผู้เรียน แสดงถึงความพยายามของรัฐและเอกชนในการสร้างมิติใหม่ของการจัดการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการพัฒนาความรู้และทักษะของคนให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันและอนาคต ด้วยลักษณะรูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนและการบริหารแบบใหม่ของโรงเรียนเอกชน จึงเป็นเรื่องใหม่ของวงการศึกษและได้รับความสนใจจากผู้บริหาร ผู้ปกครองและชุมชนอย่างมาก ทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับการจัดการศึกษาว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนในรูปแบบนี้เป็นอย่างไรและขึ้นอยู่กับปัจจัยหรือตัวแปรใด โดยเหตุที่โรงเรียนเน้นการบริการทางการศึกษาและอยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารและวงจรชีวิตองค์กรในมิติใหม่ ซึ่งส่งผลทำให้นิยามประสิทธิผลในมิติประสิทธิผลและตัวบ่งชี้ประสิทธิผลมีการเปลี่ยนแปลง (Sombatme, 2016)

งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์แนวคิดของ (Sunthrayut, 2008) กล่าวว่า ประสิทธิภาพและคุณภาพของโรงเรียนเป็นองค์ประกอบและเป้าหมายที่สำคัญในการจัดการศึกษาให้สำเร็จ

ตามวัตถุประสงค์และประสิทธิผลของโรงเรียนไม่ได้หมายถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างเดียวหรือความพึงพอใจในการทำงานเพียงอย่างเดียว แต่หมายถึงการบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาโดยพิจารณาจากความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ตลอดจนสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมทั้งภายในภายนอก รวมทั้งสามารถแก้ปัญหาภายในโรงเรียน และยังมีแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของประสิทธิผลของ Sarrattana (2012) ที่กล่าวว่า นักวิชาการต่างประเทศหลายท่านให้ทัศนะต่อโรงเรียนที่มีประสิทธิผล (Effective School) หรือ ความมีประสิทธิภาพของโรงเรียน (School Effectiveness) ว่าเป็นคำที่ยากจะให้นิยามอย่างชัดเจนว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง เป็นเรื่องที่จะต้องอภิปรายหรือถกเถียงกันได้ไม่รู้จักจบ หากมองในทัศนะของผู้ปกครองโรงเรียนที่มีประสิทธิผลหมายถึง โรงเรียนที่เด็กนักเรียนมีความสุข เด็กได้คะแนนดี โรงเรียนที่มีความน่าเชื่อถือ โรงเรียนมีสภาพเป็นชุมชนที่น่าอยู่ คณะครูเอาใจใส่และมีความผูกพันกับภารกิจหน้าที่ ผู้บริหารให้การสนับสนุน มุ่งการพัฒนา หรือในทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิผลหมายถึงโรงเรียนเป็นที่นิยม ผู้ปกครองนักเรียนมีความต้องการส่งบุตรหลานมาเรียน มีคณะครูที่ดี เป็นต้น

จากการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่คาดว่าจะส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยจำนวน 5 ปัจจัย คือ 1) ภาวะผู้นำทางวิชาการ 2) สมรรถนะโรงเรียน 3) บรรยากาศโรงเรียน 4) การจัดการเรียนการสอน และ 5) การมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อพิสูจน์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปร แต่เนื่องจากการศึกษาที่ผ่านมายังไม่มีงานวิจัยที่บ่งชี้ลักษณะความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของโรงเรียนเอกชน รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุมีลักษณะอย่างไรและรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามรูปแบบเชิงสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ เพื่อเป็นข้อมูลสำคัญที่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสามารถนำมาเพิ่มประสิทธิผลให้โรงเรียนประสบความสำเร็จและบรรลุตามเป้าหมายการจัดการศึกษาตามแนวทางใหม่ของการปฏิรูปการจัดการศึกษาเอกชน ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

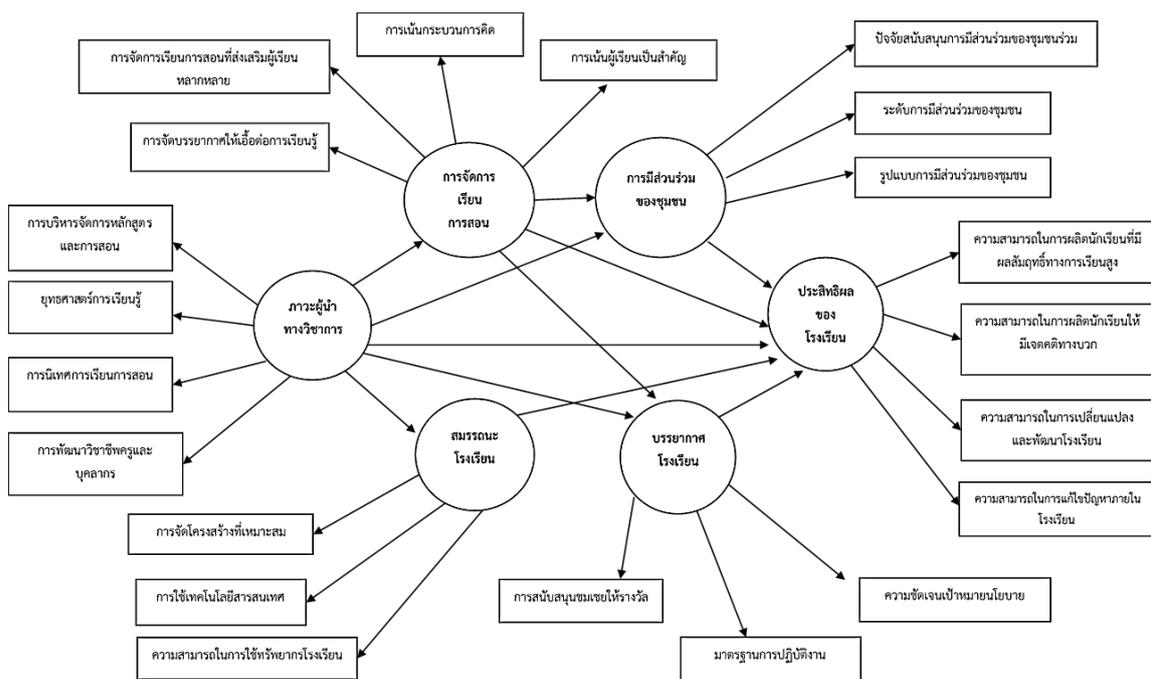
1. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลทางตรง ทางอ้อมและโดยรวมของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย

สมมติฐานการวิจัย

1. โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยมีขนาดและทิศทางตามโมเดลโครงสร้างเชิงสาเหตุที่พัฒนาขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากนักวิชาการเพื่อนำมาพัฒนากรอบแนวคิด ได้แก่ Kunchorn (2014), Caldwell & Spinks (1990), Calman (2010), Hoy & Miskel (2008), Jackson & Holvino (1986), Dubrin (1998), Khammani (2010) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากทั่วประเทศ จำนวน 3,724 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน กำหนดขนาดของตัวอย่าง โดยยึดเกณฑ์ 20 เท่าของจำนวนตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 21 ตัวแปร จึงคำนวณได้เท่ากับ 420 คน (Tirakanant, 2000) ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย 5 ปัจจัย ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน 5 ปัจจัย

ตอนที่ 3 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20 - .73 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับคือ 0.98

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำส่งแบบสอบถามส่งไปยังโรงเรียนเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมระบุกำหนดการขอรับแบบสอบถามคืนภายใน 15 วัน ได้รับคืน 420 ชุด จากทั้งหมด 550 ชุด คิดเป็นร้อยละ 76.36

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์และศึกษาเส้นทางอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่นำมาศึกษาว่าส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน มากน้อยเพียงใด ใช้การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structure Equation Model Analysis) และเปรียบเทียบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างโดยใช้ค่าสถิติอ้างอิง ดังตารางที่ 1 (Suksawang, 2013)

ตารางที่ 1 แสดงสถิติความสอดคล้องของโมเดลสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลังปรับโมเดล

รายการ	เกณฑ์	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05	114.65	-
df		109	-
p-value	$P > .05$	0.337	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	$< .05$ หรือ $.08$	0.000	ผ่านเกณฑ์
χ^2/df	$\chi^2/df < 2$	1.30	ผ่านเกณฑ์
GFI	$> .95$	0.97	ผ่านเกณฑ์
AGFI	$> .95$	0.95	ผ่านเกณฑ์

สรุปผลการวิจัย

1. โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี พิจารณาจากผลการทดสอบค่าสถิติไคสแควร์ (χ^2) = 114.65 p = 0.34 df = 109 GFI = 0.97 AGFI = 0.95 SRMR

= 0.02 RMSEA = 0.01 เป็นไปตามเกณฑ์ทุกประการ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) = 0.88 แสดงว่า ตัวแปรทั้งหมดที่นำมาศึกษาสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนได้ร้อยละ 88 ดังภาพที่ 2

ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่มีวิสัยทัศน์ที่ดีสามารถคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต เตรียมทรัพยากรและบุคลากรให้พร้อมรับมือกับสิ่งใหม่ๆ มีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนในการจัดการหลักสูตร การเรียนการสอน มีการวัดและประเมินผล นิเทศ ติดตาม มีแนวทางการพัฒนาครูที่ต่อเนื่องส่งผลให้โรงเรียนมีประสิทธิผล สอดคล้องกับการศึกษาของ Somta (2017) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและได้พบว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหรือคุณลักษณะส่วนตัวที่ต้องอาศัยเครื่องมือ กระบวนการหรือวิธีการผ่านปัจจัยอื่นๆ แทนการลงมือทำเอง ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องมีทักษะและความสามารถในการเชิงภาวะผู้นำในการที่จะบริหารทรัพยากรต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนที่จะทำให้การบริหารงานของโรงเรียนมีประสิทธิผลมากกว่าที่จะลงมือปฏิบัติงานเองโดยตรง ต้องอาศัยเครื่องมือ กระบวนการ ผ่านปัจจัยอื่นๆ เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิผลของโรงเรียน

ปัจจัยการจัดการเรียนการสอนมีอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นผู้เรียนสร้างองค์ความรู้เองโดยใช้กระบวนการคิดกระบวนการกลุ่ม พัฒนานักเรียนตามศักยภาพ มีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลายให้สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถและความถนัดของนักเรียน ส่งผลให้โรงเรียนมีประสิทธิผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ Poomali (2014) ได้ศึกษาปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงใต้พบว่าการมีแบบแผนการสอน ยืดหยุ่น เรียนรู้ตามลำดับขั้นตามแผนการสอนตามความสามารถของผู้เรียน ประเมินตามสภาพผู้เรียน วัดและประเมินผล วิธีการที่กำหนดเนื้อหาการสอนชัดเจน ปฏิบัติการสอนชัดเจน เนื้อหาการเรียนการสอนสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน มีการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เวลาในกิจกรรมเหมาะสมกับกลุ่มสาระ มีการส่งผลย้อนกลับและให้แรงเสริมแก่ผู้เรียนส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

ปัจจัยบรรยากาศโรงเรียนมีอิทธิพลทางตรงในทางลบต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ -0.01 สอดคล้อง Mounthong (2013) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญในภาคตะวันออกเฉียงใต้พบว่ามีบรรยากาศของโรงเรียน มีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญในภาคตะวันออกเฉียง

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะว่า โรงเรียนเอกชนมักมีบรรยากาศแบบแข่งขันและแบบควบคุมโดยผู้บริหารจะควบคุมตรวจตราและนิเทศการปฏิบัติงานของคุณครูอย่างใกล้ชิด มีการตั้งกฎเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับให้คณะครูปฏิบัติตามและมักเกี่ยวข้องกับเรื่องของการมากกว่าเรื่องส่วนตัว ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนมีน้อย บรรยากาศในโรงเรียนเต็มไปด้วยความห่างเหินมากกว่าความเป็นมิตร ผู้บังคับบัญชาไว้ตัวไม่มีการร่วมพูดคุยสังสรรค์กับผู้ใต้บังคับบัญชาจนเห็นเวลาว่างไม่เป็นกันเอง ผู้บริหารมุ่งมั่นเพื่อความอยู่รอดของกิจการ มีการบริหารแบบระบบธุรกิจ ซึ่งมุ่งเน้นผลงาน จะต้องบริหารอย่างมีประสิทธิภาพให้คุ้มค่าการลงทุนจึงส่งผลทางลบกับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน

ปัจจัยสมรรถนะโรงเรียนส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะว่าโรงเรียนเอกชนมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในโรงเรียนส่งผลถึงพฤติกรรมของบุคคลในโรงเรียน ทำให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของโรงเรียนและการบริหารโรงเรียนยุคใหม่ มีผลต่อการแข่งขันในด้านการลดขั้นตอนการทำงาน สร้างความพึงพอใจแก่ผู้บริการ การจัดโครงสร้างองค์กรมีความคล่องตัว มีการบริหารงานที่ชัดเจน กำหนดขั้นตอนการทำงาน เป้าหมายงานตามความเหมาะสมกับจำนวนครูและบุคลากร มีการวางแผนการใช้ทรัพยากร และการจัดหางบประมาณ จึงส่งผลให้โรงเรียนมีประสิทธิผล สอดคล้องกับ Tangutairuang (2015) ได้ศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคกลางของประเทศไทย ได้พบว่า สมรรถนะเป็นทรัพยากรที่สำคัญขององค์การที่จะช่วยสร้างความสามารถในการแข่งขันและสร้างความแตกต่างขององค์การ อีกทั้งการบริหารองค์การที่จะมีประสิทธิผลนั้นต้องสามารถนำและกระตุ้นการใช้ทรัพยากรทางการบริหาร ตลอดจนกลไกในการปฏิบัติงานทั้งหมดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ทำให้ส่งผลถึงประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้

1. ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และผู้บริหารโรงเรียนเอกชนจะต้องพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการ ควบคู่ไปกับการพัฒนาสมรรถนะโรงเรียน ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน จัดบรรยากาศโรงเรียน รวมถึงสร้างการมีส่วนร่วมของบุคลากรในโรงเรียนให้เกิดขึ้น โรงเรียนจึงจะมีประสิทธิผล เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวมีทั้งอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย

2. ภาวะผู้นำทางวิชาการเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมในระดับสูงต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนต้องพัฒนาผู้บริหารให้มีภาวะผู้นำทางวิชาการเป็นลำดับแรกนั่นคือ พัฒนาให้ผู้บริหารมีความรอบรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการวัดและประเมินผลการเรียน การกำกับ ติดตาม ให้ครูจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ ผู้บริหารและครูต้องร่วมกันสร้างวิสัยทัศน์ เป้าหมายและพันธกิจการเรียนรู้ ระบุนโยบายการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมทั้งพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง

3. จากสมการปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย $0.57 (PERF) + 0.29(LEAD) + 0.19 (TEAC) + 0.03(PART) - 0.10(CLIM)$; $(R^2 = 0.88)$ โดย PERF แทนด้วย สมรรถนะโรงเรียน LEAD แทนด้วย ภาวะผู้นำทางวิชาการ TEAC แทนด้วย การจัดการเรียนการสอน PART แทนด้วย การมีส่วนร่วมของชุมชน CLIM แทนด้วย บรรยากาศโรงเรียน พบว่าการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนจะต้องพัฒนาสมรรถนะโรงเรียนเป็นอันดับแรก ควบคู่กับภาวะผู้นำทางวิชาการ การจัดการเรียนการสอน และการมีส่วนร่วมของชุมชน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากสมการโครงสร้างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย พบว่า สมรรถนะโรงเรียนมีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย ดังนั้นสามารถใช้เป็นกรอบในการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบวิจัยและพัฒนา เพื่อหาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนให้เกิดประสิทธิผลต่อไป

2. จากผลการวิจัยควรศึกษาต่อไปโดยใช้การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุด้วยวิธีการวิเคราะห์เส้นทางแบบพหุระดับเพื่อดูปัจจัยเชิงสาเหตุระดับโรงเรียน ระดับครูและระดับนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน

3. จากผลการวิจัยควรศึกษาเปรียบเทียบว่า ขนาดของโรงเรียนมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

References

- Caldwell, B. J. & Spinks, J. M. (1990). *The self-managing school*. London : Taylor & Francis Ltd.
- Calman, R. S. (2010). *8 keys factors of school effectiveness*. Retrieved on December 2018, From <https://www.google.com/imgres?imgurl=https://i0.wp.com/108.179.213.61/~edureach/wp-content/uploads/2017/05/screen-shot-2013-04-03-at-2-31-37-pm.png>.
- Dubrin, A. J. (1998). *Leadership: research findings, practice, and skills*: Queensland: John Wiley & sons.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2008). *Educational administration : Theory, research and practice*. 8th ed. Singapore : McGraw Hill.
- Jackson, B. W., & Holvino, E. (1986). *Working with multicultural organizations: Matching theory and practice*. New York : Allyn and Bacon.
- Khammani, T. (2010). *Saī kāsōṅ : 'ongkhwāmru phūā kānchāt krabuānkān rianrū thī mī prasitthiphap [Teaching science: Knowledge for effective learning process management*. Bangkok : Chulalongkorn University Printing House.
- Kunchorn , S. (2014). *Patchai choeng sahet thī song phon tō prasitthiphon khōng rōngriān prathom sukṣā chāngwat Chaiyaphum [Causal Factors Affecting the Effectiveness of Primary Schools in Chaiyaphum*. Bangkok : Bansomdejchaopraya Rajabhat University.
- Moungthong, S . (2013). *Patchai thī song phon tō prasitthiphon khōng rōngriān 'ēkkachon praphēt sāman nai phāk tawan 'ōk [Factors Affecting Effectiveness of Private Basic Education Institution in the East of Thailand], Burapha University's journal*. 7(1),25-36.
- Poomali, K. (2014). *Patchai kānboṛihān thī song phon tō prasitthiphon khōng rōngriān khanāt lek nai phāk tawan 'ōk [The administrative Factors Affecting The effectiveness of Small School in The Eastern region]. Journal of Graduate Studies Valaya Alongkron Rajabhat University*. 8(1),167-177.
- Sarrattana, V. (2012). *Nāōkhīt thritsadi lāe praden phūā kānboṛihān thāngkān sukṣā [Concept ,Theory and Issue of Educational Administration]*. Bangkok : Tipayavisut.

- Sombatme, A. (2016). Mōdēn choēng phahu khōng patchai thī mī 'itthiphontō' oṇṇa sithi phon rōngriān 'ēkkachon nai phāk tawan 'oḷ chāng nūa [The Multi-Level Model of Factor Influencing Effectiveness to Private School in North-East], *Journal of Educational Administration Khon Kaen University*. 12(1),72-73.
- Somta, W. (2017). Khwāmsamphan khroṅsāng choēng sēn khōng patchai thī soṅg phon tō prasitthiphon khōng rōngriān matthayommasuksā nai sangkat 'ongkōn pokkhroṅg suān thōngthin [A Structural Equation Model of Factor Affecting the Effectiveness of Secondary School Under the Local Administrative Organization], *Journal of Educational Administration Khon Kaen University*. 13(1),101-109.
- Suksawang, P. (2013). Mōdēn samakān khroṅsāng [Structural Equation Modeling]. Bangkok : Wathanaphanit.
- Sunthrayut, T. (2008). Kānboṅrihān chatkān choēng patirūp thritsadi wīchāi læ patibatkān thāngkān suksā [Transformational Administration]. Bangkok : Natikul Press.
- Tangutairuang, T. (2015). Mōdēn khwāmsamphan choēng sahēt khōng prasitthiphon rōngriān prathom suksā khanāt lek sangkat samnakngān khana kammakān kānsuksā naphūn thān nai phāk klāng khōng prathēt [Thai A Causal Model of the Effectiveness of Small-Sized Primary Schools under the Office of Basic Education Commission in the Central Region of Thailand], *Journal of Graduate Studies Valaya Alongkron Rajabhat University*. 8(1),105-122.
- Tirakanant, S. (2000). Kān wikhroḷ tuāpræ phahu nai ngānwīchāi thāng sangkhommasāt [Multivariate Analysis in Social Science Research]. Bangkok : Chulalongkorn University Press.